

Dr. Virányi Gergely

2018.10.22.19:11
(8 órája)

Kedves István! Kedves Egykori Hallgatóm és Hallgatóim!

Nagyon köszönöm a megértést, a tudósítást és a fotókat.

Őszintén örülök, hogy kialakult és megszilárdult közöttetek az a kötődés, amely időről-időre összehoz Titeket. Maradjon is így!

Nagyon sajnálom, hogy hatan már véglegesen eltávoztak, elmentek és soha többé nem lehetnek közöttünk. Nyugodjanak békében...

Ami a fotókat illeti, teljesen igazad van: valóban vannak olyan Kollégák, akiket – bármennyire is kínos, de be kell vallanom – bizony-bizony, nem ismerek fel. Erről természetesen, nem Ők tehetnek, hanem én, aki rendszeresen távol maradtam a találkozókraól.

Emlékeim szerint az első ötéves találkozón, 1979-ben részt vettem, ellenben azóta nem. Bízom abban, hogy ezt a negatív sorozatot sikerül megszakítanom és valamelyik következő találkozón, én is részt tudok majd venni.

Befejezésként minden Kollégának és Kedves Párjának jó egészséget, sok szerencsét, örömet, hosszú és boldog életet kívánok,

az irántatok érzett tisztelettel és üdvözlettel: Gergely (2018. 10. 22.)

Utóirat:

Kedves István, semmiféle erőszakosságot, feladatmeghatározás-jelleget nem éreztem, nem tapaszt